

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 624

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 iunie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 658 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-4
Decizia nr. 659 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 269 alin. (1) și (2) și ale art. 455 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
381. — Decizie privind eliberarea domnului Alexandru Mihai Cacoveanu din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu	7
382. — Decizie privind numirea domnului Cristian-Valentin Eniță în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 658**

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Ana Ghivnici în Dosarul nr. 9.819/86/2010**/a9 al Tribunalului Suceava — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.388D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința nr. 334 din 10 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.819/86/2010**/a9, **Tribunalul Suceava — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ana Ghivnici, în calitate de reprezentant al creditorilor cu creanțe salariale ai debitorului, într-o cauză având ca obiect o contestație formulată împotriva hotărârii adunării creditorilor din 22 martie 2018, în cadrul procedurii insolvenței debitoarei Societatea Star Mod — S.A.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că termenul pentru formularea unei contestații de către persoanele îndreptățite împotriva hotărârii adunării creditorilor curge întotdeauna de la data adunării, indiferent dacă hotărârea respectivă sau procesul-verbal a fost sau nu adusă/adus la cunoștința persoanei interesate și indiferent dacă titularul contestației a participat sau nu la adunarea generală în care a fost adoptată hotărârea contestată. În contextul în care, potrivit textului de lege criticat, momentul de început al termenului de 5 zile pentru contestarea hotărârii adunării creditorilor nu este condiționat de îndeplinirea vreunei formalități de publicitate sau de comunicare a hotărârii, creditorii care au lipsit motivat de la adunare și care, potrivit art. 14

alin. (7) din Legea nr. 85/2006, au dreptul de a contesta hotărârea pentru motive de nelegalitate nu au posibilitatea reală de a cunoaște existența și conținutul hotărârii chiar din momentul adoptării ei, astfel încât ei se găsesc în imposibilitate obiectivă de a-și exercita dreptul de a formula contestație, astfel încât dreptul de acces la instanță al acestei categorii de persoane este afectat în substanța sa.

6. Autoarea excepției susține că prin reglementarea cuprinsă în art. 14 alin. (8) din Legea nr. 85/2006 legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională de a legifera măsuri care să permită accesul la justiție în ceea ce privește contestarea hotărârii adunării creditorilor, stabilind posibilitatea contestării acesteia de către creditorii care au votat împotriva, dar și de către creditorii care au lipsit motivat de la ședință, fără a adopta însă o reglementare corespunzătoare în ceea ce privește comunicarea hotărârii sau aducerea ei la cunoștința creditorilor care au lipsit motivat, în așa fel încât aceștia să poată avea cunoștință în mod efectiv de existența și conținutul hotărârii. Se creează, astfel, o vădită inechitate între creditorii care au participat la ședință și care, cunoscând conținutul hotărârii adoptate, își pot exercita termenul de a formula contestație în termenul de 5 zile, astfel cum este el reglementat de textul criticat, și creditorii care au lipsit motivat și care nu își pot exercita acest drept decât după momentul la care iau cunoștință de existența și conținutul hotărârii.

7. **Tribunalul Suceava — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța consideră că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, și nici principiului de acces liber la o instanță, care, în speță, a fost garantat tocmai prin instituirea căii de atac prevăzute de art. 14 alin. (8) din Legea nr. 85/2006, părțile interesate având deschisă calea la o procedură judiciară în termenul de 5 zile de la data adunării creditorilor.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 14 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit cărora *„Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei în termen de 5 zile de la data adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului și a creditorilor. În cazul în care a fost constituit comitetul creditorilor, va fi citat și președintele acestuia.”* Alin. (7) al art. 14 din Legea nr. 85/2006, la care face referire textul criticat, prevede că *„Hotărârea adunării creditorilor poate fi desființată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor”*.

12. Deși Legea nr. 85/2006 a fost abrogată expres prin art. 344 lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, în contextul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a fost interpretată sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează *„dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”*, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așa fiind, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile art. 14 alin. (8) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei, astfel încât, în aceste condiții, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității prevederilor legale care fac obiectul excepției de neconstituționalitate.

13. Curtea menționează, totodată, că soluția legislativă criticată a fost preluată, în esență, în cuprinsul art. 48 alin. (8) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, în sensul că *„Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 5 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a creditorilor. Citarea părților și comunicarea actelor către aceștia se fac prin BPI”*.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine normelor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 care consacră accesul liber la justiție, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 14 alin. (8) din Legea nr. 85/2006 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 1.447 din 4 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2011, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

16. Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu fac altceva decât să răspundă caracterului specific al procedurii insolvenței, care presupune aplicarea principiului celerității în vederea reîntregirii activului debitorului și satisfacerii creanțelor

creditorilor. Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, prin care s-a statuat că instituirea unor proceduri speciale, ținând cont de specificul procedurii insolvenței, nu poate fi privită ca aducând atingere dreptului la apărare sau dreptului la un proces echitabil.

17. Este indubitabil faptul că, astfel cum rezultă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale protejează drepturi concrete și efective, nu teoretice sau iluzorii (a se vedea Hotărârea din 13 mai 1980, pronunțată în Cauza *Artico împotriva Italiei*, sau Hotărârea din 2 septembrie 2010, pronunțată în Cauza *Mincheva împotriva Bulgariei*). Curtea a constatat însă că nu este vorba despre o îngrădire a accesului liber la justiție, care ar rezulta din dispozițiile de lege criticate, ci blocarea accesului efectiv la justiție ar fi consecința nerespectării prevederilor legale de către administratorul judiciar care nu a depus la dosar procesul-verbal al adunării generale, astfel încât acest act să poată fi cunoscut de către creditorii care au lipsit motivat de la ședința acestei adunări și, în consecință, să poată fi contestat în 5 zile de la data adunării, așa cum prevede textul de lege criticat. Potrivit art. 14 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006, *„Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului, la dosarul cauzei, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor”*. Or, examinarea legalității procedurii și a actelor administratorului judiciar sau lichidatorului se face de către judecătorul-sindic, care, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006, veghează la respectarea legalității procedurii. Astfel, potrivit art. 11 alin. (2) din acest act normativ, atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului, iar pentru motive temeinice judecătorul-sindic poate înlocui, prin încheiere, administratorul judiciar sau lichidatorul.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 767 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 6 ianuarie 2016, referitor la dreptul creditorilor care au votat împotriva adoptării hotărârii adunării creditorilor și au cerut consemnarea acestui fapt în procesul-verbal al adunării, precum și al creditorilor care au lipsit justificat de la adunare de a solicita judecătorului-sindic desființarea hotărârii pe care aceștia o consideră nelegal adoptată, Curtea a statuat că, în condițiile în care hotărârile luate în adunarea creditorilor privesc realizarea intereselor legitime ale acestora, în mod colectiv, în vederea recuperării creanțelor lor, numai aceștia justifică un interes și, implicit, calitate procesuală activă, în declanșarea controlului de legalitate a respectivelor hotărâri, efectuat de judecătorul-sindic. În aceste condiții, dispozițiile art. 14 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 nu creează o poziție privilegiată creditorilor în detrimentul administratorului special, reprezentant al debitorului, ci reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

19. Așa fiind, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și nici celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să impună reconsiderarea jurisprudenței instanței de control constituțional, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ana Ghivnici în Dosarul nr. 9.819/86/2010**/a9 al Tribunalului Suceava — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 14 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Suceava — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 659

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 269 alin. (1) și (2) și ale art. 455 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 269 alin. (1) și (2) și ale art. 455 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Cabinetul Medical Individual Dr. Iosub Ioana Roxana în Dosarul nr. 7.094/105/2017 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.453D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest context, arată că, astfel cum s-a stabilit în jurisprudența Curții Constituționale în materie, statul dispune de o largă marjă de apreciere în privința reglementărilor

fiscale, iar întinderea acestei marje de apreciere a statului variază în raport cu obiectivul urmărit prin impunerea unor restricții sau a unor obligații în exercitarea drepturilor recunoscute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.094/105/2017, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 269 alin. (1) și (2) și ale art. 455 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cabinetul Medical Individual Dr. Iosub Ioana Roxana într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ fiscal, respectiv a unei decizii de impunere pe anul 2017, emisă de către Primarul Comunei Bălțești, județul Prahova, în contradictoriu cu intimații pârâți Primarul Comunei Bălțești, Serviciul Impozite și Taxe al Comunei Bălțești și Unitatea Administrativ-Teritorială (U.A.T.) a Comunei Bălțești.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că încadrarea, din punct de vedere fiscal, a cabinetelor medicale individuale fără personalitate juridică, organizate în forma reglementată de art. 1 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, în categoria entităților care desfășoară o activitate economică contravine dispozițiilor

art. 135 alin. (1) din Constituție potrivit căroră „*Economia României este o economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*”, întrucât aceste forme de organizare nu intră în sfera activităților concurente, cu excepția unităților medico-sanitare cu personalitate juridică, ce se înființează potrivit Legii societăților nr. 31/1990. Mai mult, apreciază că aplicarea taxei pe clădire inclusiv cabinetelor medicale individuale fără personalitate juridică ale căror sedii și puncte de lucru funcționează în clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale și care obțin venituri numai din servicii medicale prestate în baza contractului încheiat cu Casa de Asigurări de Sănătate încalcă atât dispozițiile constituționale privind crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, inclusiv a medicilor titulari de cabinete medicale individuale fără personalitate juridică din zonele rurale, cât și pe cele referitoare la aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.

6. Susține, de asemenea, că fondurile de la bugetul statului alocate prin casele județene de asigurări de sănătate necesare organizării și funcționării cabinetelor medicale individuale fără personalitate juridică ce își desfășoară activitatea în imobile publice sau private ale statului sau ale unităților administrativ-teritoriale sunt sărăcite prin impozitarea imediată a sumelor alocate de la bugetul statului, fără atingerea scopului pentru care ele sunt alocate, respectiv pentru furnizarea de servicii publice, de asistență medicală umană preventivă, curativă, de recuperare și de urgență, pentru crearea condițiilor necesare creșterii calității vieții în zonele rurale atât a comunității locale, cât și a medicilor titulari ai cabinetelor medicale individuale fără personalitate juridică.

7. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată, astfel, că din interpretarea textelor criticate din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal reiese că legiuitorul a optat pentru o definiție autonomă a caracterului economic al anumitor activități pentru ca acestea să poată fi supuse anumitor impozite datorate de persoanele impozabile. Textul constituțional pretins a fi încălcat, respectiv art. 135, prevede la alin. (1) că „*Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*”, iar faptul că în domeniul fiscal legiuitorul a procedat la o reglementare distinctă a anumitor categorii de persoane, strict din perspectiva impozitării lor, nu aduce atingere unei economii de piață bazate pe liberă inițiativă și concurență. Incluziunea tuturor cabinetelor medicale în categoria persoanelor impozabile nu favorizează o altă categorie socioprofesională concurentă, fiind, de altfel, destul de dificil de identificat o astfel de categorie. În plus, instanța învederează că nu trebuie omis faptul că statul dispune de o marjă de apreciere destul de largă în privința reglementărilor fiscale, iar întinderea marjei de apreciere a statelor variază în raport cu obiectivul urmărit prin impunerea unei restricții în exercitarea drepturilor recunoscute. Așa fiind, apreciază că opțiunea legiuitorului român de includere a cabinetelor medicale în categoria persoanelor impozabile nu depășește această marjă de apreciere.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 269 alin. (1) și (2) și ale art. 455 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 269 alin. (1): „*Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*”

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.*”

— Art. 455 alin. (2): „*Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (1), potrivit căroră „*Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*”, și art. 135 alin. (2) lit. f) și g), potrivit căroră „*Statul trebuie să asigure: (...) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;*” și „*aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene*”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor formulate, Curtea reține că, în sensul art. 269 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prin „*persoană impozabilă*” se înțelege orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute de Codul de procedură fiscală, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități. Principala caracteristică a unei persoane impozabile este faptul că își desfășoară activitatea de o manieră independentă. În acest context, în art. 269 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt exemplificate activitățile care nu sunt desfășurate de o manieră independentă, respectiv, „*nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului*”.

14. Raportat la această definiție, Curtea observă că, așa cum s-a arătat și în doctrina europeană, în sfera noțiunii de „*persoană impozabilă*” se includ persoanele fizice, persoanele

juridice, cooperativele, asocierile de tip *joint venture* sau parteneriatele, chiar fără personalitate juridică, atât timp cât entitatea în cauză acționează ca un grup fiscal unic și desfășoară o activitate economică impozabilă. De asemenea, potrivit art. 266 alin. (1) pct. 21 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, „*persoana impozabilă*” reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică. Prin urmare, Curtea reține că, pentru a ne afla în prezența unei „persoane impozabile”, se impune desfășurarea unei activități economice, oricare ar fi scopul sau rezultatul acesteia, și desfășurarea activității economice de o manieră independentă.

15. Curtea reține, de asemenea, că noțiunea de „*activitate economică*” este definită de art. 269 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și cuprinde: activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora; exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

16. Referitor la susținerile autorului excepției de neconstituționalitate potrivit cărora încadrarea, din punct de vedere fiscal, a cabinetelor medicale individuale fără personalitate juridică, organizate în forma reglementată de art. 1 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, în categoria entităților care desfășoară o activitate economică contravine art. 135 alin. (1) din Constituție, întrucât astfel de forme de organizare nu intră în sfera activităților concurente, Curtea constată că, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998, „*cabinetul medical este unitatea cu sau fără personalitate juridică, furnizoare de servicii publice, de stat sau private, de asistență medicală umană preventivă, curativă, de recuperare și de urgență*”, iar, potrivit art. 1 alin. (3) lit. a), „*profesia de medic, ca profesie liberală, poate fi exercitată în cadrul cabinetului medical în una dintre următoarele forme: a) cabinet medical individual*”. Potrivit art. 8 din același act normativ, cabinetul medical poate realiza venituri din: servicii medicale prestate în baza contractului încheiat cu casa de asigurări de sănătate ori cu alte persoane fizice sau juridice; servicii medicale cu plata directă din partea beneficiarilor; donații și sponsorizări; activități de consiliere medicală; activități de învățământ și cercetare realizate direct sau prin contracte cu instituțiile de învățământ și de cercetare de stat sau private; alte surse obținute conform dispozițiilor legale, inclusiv cele provenind din valorificarea aparaturii proprii, uzată fizic sau moral. Așa fiind, cabinetul medical individual este o formă de exercitare a profesiei liberale de medic, iar veniturile cabinetului intră în categoria veniturilor realizate din activități independente. Totodată, potrivit art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, veniturile din activități independente cuprind veniturile din activități de producție, comerț, prestări de servicii și veniturile din profesii liberale, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente. Constituie venituri din profesii liberale veniturile obținute din prestarea de servicii cu caracter profesional, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective.

17. Referitor la situația de fapt din speță, Curtea observă că între Primăria comunei Bălțești, în calitate de concedent, și Cabinetul Medical Individual Dr. Iosub Ioana Roxana, în calitate de concesionar, au fost încheiate două contracte de concesiune, în anul 2012 și, respectiv, în anul 2017, având ca obiect exploatarea spațiilor aparținând domeniului public în care

funcționează cabinetul medical individual. Având în vedere calitatea de concesionar a Cabinetului Medical Individual Dr. Iosub Ioana Roxana asupra celor două imobile aparținând domeniului public al comunei Bălțești, a fost emisă Decizia de impunere nr. 74/2017 pentru stabilirea impozitelor/taxelor datorate de persoane juridice, prin care s-a stabilit în sarcina de plată a Cabinetului Medical Individual Dr. Iosub Ioana Roxana o taxă anuală pe clădiri aferentă clădirilor concesionate aparținând Unității Administrativ-Teritoriale a Comunei Bălțești, în care se desfășoară activități medicale autorizate în specialitatea Medicină de familie, obligație fiscală instituită în temeiul art. 455 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, criticat în speță.

18. În contextul celor mai sus menționate, Curtea constată că, în concret, autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate privind conținutul normativ intrinsec al reglementării criticate din Codul fiscal, întrucât, așa cum rezultă și din examinarea documentelor aflate la dosarul cauzei, acesta este nemulțumit de încadrarea, din punct de vedere fiscal, a cabinetelor medicale individuale fără personalitate juridică, organizate în forma reglementată de art. 1 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998, în categoria entităților care desfășoară o activitate economică, cu obligațiile legale ce le incumbă dintr-o asemenea calificare. Totodată, acesta critică și modalitate de interpretare și aplicare a textelor legale criticate atât de către autoritatea administrativă competentă, cât și de către instanța de fond, autorul excepției fiind nemulțumit de Sentința civilă nr. 345/2017 pronunțată de Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal prin care a fost respinsă acțiunea privind anularea deciziei de impunere mai sus menționate, pe care o consideră nelegală și netemeinică.

19. Or, din perspectiva criticilor astfel formulate, Curtea constată că aspectele învederate excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, Curtea a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii (a se vedea Decizia nr. 393 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 25 august 2020, paragraful 25). Printr-o jurisprudență constantă, Curtea s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Prin Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției.

20. Așadar, aplicarea și interpretarea legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Interpretarea și aplicarea normelor la litigiul dedus judecării reprezintă atribuția instanțelor de judecată, iar pentru determinarea înțelesului acestora există instituția recursului în interesul legii sau instituția hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 269 alin. (1) și (2) și ale art. 455 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Cabinetul Medical Individual Dr. Iosub Ioana Roxana în Dosarul nr. 7.094/105/2017 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea domnului Alexandru Mihai Cacoveanu
din funcția de comisar general adjunct,
cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor formulată prin Adresa nr. 25.045/BT din data de 21 iunie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.731 în data de 21 iunie 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/18.677/MN în data de 23 iunie 2022,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Mihai Cacoveanu se eliberează din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 24 iunie 2022.
Nr. 381.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Cristian-Valentin Eniță
în funcția de comisar general adjunct,
cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor formulată prin Adresa nr. 25.045/BT din data de 21 iunie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.731 în data de 21 iunie 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/18.677/M.N. în data de 23 iunie 2022,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian-Valentin Eniță se numește în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 24 iunie 2022.

Nr. 382.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

